

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dictamina Seu Scita Variæ Doctrinæ, Politicæ, Moralis, Stoicæ, Christianæ, & Spiritualis

Nieremberg, Juan Eusebio

Paderbornæ, 1711

Decas IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50306)

qui caret, sed qui desiderat. Multi egeni sunt, non quia non possident multa, sed quia non contentantur paucis.

30. Quærere in divitiis voluptatem abjecta vilitas est; ambire iis honorem, illulatio: ipsa in illis vitia desiderare, infame delictum. At qui uni satagit necessitati occurrere, nã ille quàm citissimè attingens scopum paucis sese contendandi. Qui nihil cupit, nulli necessitati obnoxius est.

DECAS IV.

31. Tametsi corporis salutem aestimes uti rem admodum bonam, exinde ægritudo censenda non est uti magnum malum. Multos morbus docuit esse morti obnoxios, quos sanitas jurasset esse immortales. Expediit hanc larvam detrahi, & clariùs nosse, qui simus. Persuasissimum habere, ex sanissimis plures esse morti vicinos, quàm quos Medicorum cura deposuit, quin & non paucos morbis exhaustos vitam superasse valentiores.

32. Vita dicenda est bona, cum bene impensa fuit; & mors tunc solùm mala, quando præcessit vita non bona. Sola vita malitiam transcribit in mortem; quid quid

quid mali habet, à vita habet. Qui moritur, legem naturæ implet, non committit culpam. Multis noxium fuit diu vixisse, at nulli, qui bene vixit, nocuit citò obiisse. Non idem est diu fuisse, ac diu vixisse.

33. Non hoc est amittere vitam, quòd mors opinione citiùs occurrat. Nam perinde est, si dicis te perdere, quod debes, quàm si negeste debere, dum solvis. Sub conditione moriendi nascimur, atque eo fine vitam ingredimur, ut indè denuo egrediamur.

34. Cur formidemus mori, qui omni vitâ aliud non egimus, nisi mori? Cùm moritur quispiam, desinit vivere, & dum nascitur, incipit mori. Non minùs verum est nos morituros, quàm nos actu mori. Et quis tam insipiens ut neget se agere, quod agit? Si moreris juvenis, moriuntur tecum vitia; si senex, morbi, & dolores.

35. Non tantæ bonitatis honor est, uti opinio fert, aut imaginariè fingit. Non enim quid opinentur homines, sed quid verum sit, refert. Nihil pensi habeas, si

loquantur de te malè, qui nihil faciunt bene, & loquuntur de omnibus malè. Siquod dictitant, verum est? non loquuntur malè: si falsum? plus sibi officiunt quàm tibi. Tu autem de omnibus bene loquere: turpe enim est terere vestigia malorum. Contemnere eorum dicta ceterissimè potes, impugnare turpissimè, neque absque molestia.

36. Quid obest, quòd non te laudent alii cùm mereris? & si non merueris, quid prodest laudari? Ama potiùs laudabilis esse, quàm laudatus. Ægrotus non sanatur, quòd dicatur sanus: sic neque exinde bonus eris, quòd te alii bonum prædicent. Laus quidem absque meritis vituperium est; at meritum absque laude virtus honorque. Invidia semper virtuti comes est, atq; ipso odio, quo eam deprimit, exaltat.

37. Nunquam, quod toleras, videbitur grave, si onus tuum contuleris cum alieno. Vis non dolere? sufferas: tolerando aciem malorum obtundis. Si à debilitate flecteris? Ratio te erigat, & robur addat. Si ex culpa læderis? tolerando satisfacis. Si insons es? vel sic quoque ferendum est,

nè culpabilis fias. Culpa est non ferre, quod ferendum est.

38. Qui, quod deperierat, casu amiserit, modò se conservârit, non habet, quod plangat. Multos perdidissent divitiæ, si non priùs perdidissent illas. Verùm jam invaluit hic error, ut damnum judicemus, quod remedium est: putemus jacturam, ubi lucrum est. Qui nimiùm dolet amissas opes, jam penè seipsum amisit. Plures perdidit substantia servata, quàm amissa. Qui pecuniam surripit, fur est: qui retinet avarus: qui expetit, pauper: qui deplorat, miser: qui amittit, opinione suâ infelix? at forsitan indè felicior.

39. Stultè indignaris, quia, quod non sperabas, evenit; sperabas enim, quod nemo promiserat. Nihil in humanis constat sibi: suis duntaxat mutationibus fixa sunt omnia. Stylus & cursus vitæ est, mala cernere, & pati. Nemini contigit felicem esse, & semper. Instabilitas fortunæ regularis est: nullum excipit ab ingenio suo. Faciens jacturam non cogites quid amiseris, sed quid servâris. Qui perdit omnia, habet tamen unde gaudeat, si amissis omnibus servârit seipsum.

40. Non ideo reputes bonum esse aliquid, quia cupidè ambiisti: nam sæpiùs per jacturam implentur vota, & felicitas procuratur illusa cupiditate. Noli credere affectibus tuis: uti fallunt judicantem, ità confundent eligentem. Agendorum omnium regula & gnome Ratio est: hac amissi æquabis omnia.

DECAS V.

41. Res mundi hujus jam eò vilitatis processerunt, ut careant splendore etiam fucato, imò vix habeant, unde fallant. Majoris proinde pretium operæ est, generosè illas despiciere, quàm, quod solemus, sollicità industriâ procurare.

42. Vita nostra peccanti mors est: non peccanti nox: felici hora unica; infelici sæculum: speranti somnium: virtuoso vita, ast fortunato brevissima, misero longa. Tempus, quod citissimè labitur, jucundissimum est.

43. Compendio quodam molestias vincit, qui facilè tulit. Ejusdem scientiæ est pati & vincere: utrumque patientia docet, cui se incassum telis omnibus opposuerit fortuna. Discendo pati dediscimus miseriam.